

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Sk/4/2018
Identifikačné číslo spisu: 4017200463
Dátum vydania rozhodnutia: 21.05.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Igor Belko
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:4017200463.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a členov senátu JUDr. Mariána Trenčana a JUDr. Eleny Berthotyovej PhD., v právnej veci sťažovateľky (pôv. žalobkyňa) : V. B., bytom Z., I. O. X, zastúpená JUDr. Martinom Kanásom, advokátom, so sídlom Advokátska kancelária Nitra, Školská 3, proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia č. 815 601 6781 0 zo dňa 22. 05. 2017 o invalidný dôchodok, o kasačnej sťažnosti žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 23Sa/86/2017-42 zo dňa 11. decembra 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre, č. k. 23Sa/86/2017-42 zo dňa 11. decembra 2017 mení tak, že rozhodnutie žalovanej č. XXX XXX XXXX X zo dňa 22. 05. 2017 zrušuje a vec jej vracia na ďalšie konanie.

Sťažovateľke úplnú náhradu trov konania voči žalovanej p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Žalovaný rozhodnutím uvedeným v záhlaví tohto rozsudku (ďalej len „preskúmané rozhodnutie“) podľa § 218 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení účinnom pre prejednávanú právnu vec (ďalej len „zák. č. 461/2003 Z.z.“) potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu č. XXX XXX XXXX X zo dňa 18.10.2016 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“) a v celom rozsahu zamietol odvolanie sťažovateľky.

2. Prvostupňovým rozhodnutím bola zamietnutá žiadosť sťažovateľky o invalidný dôchodok, pretože nezískala potrebný počet rokov dôchodkového poistenia pre vznik nároku na invalidný dôchodok. Za invalidnú bola uznaná z dôvodu, že má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 50 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou a potrebný počet rokov dôchodkového poistenia na vznik nároku na invalidný dôchodok vo veku poistenca nad 34 rokov do 40 rokov je najmenej 8 rokov a zisťuje sa z obdobia pred vznikom invalidity. Pred vznikom invalidity, t.j. pred 03.08.2016 sťažovateľka získala 1537 dní (4 roky a 77 dní) obdobia dôchodkového poistenia, čím nespĺnila podmienku potrebného počtu rokov obdobia dôchodkového poistenia na vznik nároku na invalidný dôchodok.

3. Žalovaný na odvolanie sťažovateľky v preskúvanom rozhodnutí poukázal na závery posudkového lekára ústredia so sídlom v Nitre, ktorý preskúmal zdravotný stav sťažovateľky dňa 25.01.2017. Z tejto predloženej lekárskej dokumentácie vyplynulo, že sťažovateľka zaostávala v škole, v roku 1990 jej bola potvrdená ľahká mentálna retardácia a v roku 1995 sa pridružili poruchy správania. Základnú školu ukončila v štvrtom ročníku, preradená však do osobitnej školy nebola. Nikdy nepracovala, ďalšie záznamy z roku 2010 potvrdzovali mentálnu retardáciu v rôznych štádiách. V roku 2010 bola popísaná stredná mentálna retardácia s IQ 49, avšak nález bol spochybnený nedôveryhodnosťou pri spolupráci. Ďalšie vyšetrenia sa uskutočnili až v roku 2016. Psychologické vyšetrenie z apríla 2016 a psychiatrické vyšetrenie z apríla 2016 popisujú IQ 49, aj s rentovými agravačnými tendenciami, ďalšie psychologické vyšetrenie potvrdilo len ľahkú mentálnu retardáciu. Posudkový lekár ústredia v Nitre sa priklonil k názoru, že mentálny postih je v rozsahu ľahkého stupňa s IQ 62-65. Tomuto rozhodujúcemu zdravotnému postihnutiu prislúcha miera poklesu 40 % (dolná hranica rozpätia od 40-60%) podľa kapitoly V, položka 6, písm. a/ prílohy č. 4 zák. č. 461/2003 Z.z. Za hluchotu ľavého ucha po operácii Schwanomu je základná miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť navýšená o 10 % na výslednú mieru 50 %. Pre určenie dátumu vzniku invalidity je rozhodujúce potvrdenie rozhodujúcej zdravotnej poruchy. Táto bola preukázaná v mladosti vo veku 6-7 rokov.

4. Žalovaný konštatoval, že pre posúdenie zdravotného stavu podľa zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 100/1988 Zb.“) nie sú splnené podmienky. Pre možné určenie dátumu vzniku invalidity podľa zák. č. 461/2003 Z.z. od 01.08.2004 tiež nie sú splnené podmienky, pretože miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je len 40 %. Mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 50 % je možno určiť až od operácie pre nezhubný nádor osemhlavového nervu, ktorý spôsobil hluchotu ľavého ucha. Operácia bola vykonaná 25.08.2014. Následne žalovaný konštatoval, že sťažovateľka nie je invalidná podľa § 71 ods. 1 na účely § 70 ods. 2, lebo v čase vzniku invalidity, nespĺňala podmienku nezaopatrenosti a nie je invalidná ani podľa § 29 ods. 3 na účely § 33 ods. 2 zák. č. 100/1988 Zb. lebo nespĺňa zdravotné kritériá invalidity.

5. Záverom uviedol, že sťažovateľka síce splnila medicínsku podmienku nároku na invalidný dôchodok, avšak nespĺnila druhú podmienku, a to potrebný počet rokov obdobia dôchodkového poistenia.

6. Vo včas podanej správnej žalobe v sociálnych veciach podľa § 199 a nasl. zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „S.s.p.“) sťažovateľka prostredníctvom právneho zástupcu najmä zdôraznila, že je chorá od detstva, tento stav sa jej nemení ani nezlepšuje. Predložila fotokópiu správy z psychiatrického vyšetrenia zo dňa 31.05.1995, kde je jednoznačne uvedené, že trpí mentálnou retardáciou, nie je schopná sama o seba sa postarať. Je odkázaná na starosť a opateru iných osôb. Rozhodnutie považuje za zmatečné, diskriminačné a nezákonné.

7. Krajský súd v konaní podľa § 199 S.s.p. dospel k záveru o nedôvodnosti podanej správnej žaloby z týchto dôvodov:

- v zmysle lekárskeho posudku bola u sťažovateľky určená miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 50 %, pričom dátum vzniku invalidity bol určený ku dňu „psychologického vyšetrenia, t.j. 03.08.2016“;

- sťažovateľka nespĺnila druhú podmienku ustanovenia § 70 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z., podľa ktorého nárok na invalidný dôchodok vzniká, ak poistenec sa stal invalidným, získal potrebný počet rokov obdobia dôchodkového poistenia, nakoľko „ku dňu vzniku invalidity k 25.08.2014 získala iba 1537 dní, čo je 4 roky a 77 dní obdobia dôchodkového poistenia, vzhľadom na jej vek nad 28 do 34 rokov je potrebný počet rokov dôchodkového poistenia najmenej 5 rokov“;

- sťažovateľka nepreukázala žiadnym relevantným spôsobom ďalšiu dobu poistenia, ktorá by jej mala byť započítaná;

- podmienky nároku na invalidný dôchodok z mladosti sťažovateľka nespĺnila, pretože v čase vzniku invalidity nebola nezaopatrenou osobou.

8. Proti rozsudku krajského súdu sťažovateľka v zákonnej lehote podala kasačnú sťažnosť z dôvodu

podľa § 440 ods. 1 písm. g), t.j. krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

9. Za podstatnú považovala skutočnosť, že v správe posudkového lekára z 15.1.2017 bolo uvedené, že pre určenie dátumu vzniku invalidity je rozhodujúce potvrdenie rozhodujúcej zdravotnej poruchy. Táto bola preukázaná v mladosti vo veku 6-7 rokov. Pre posúdenie zdravotného stavu podľa zákona č. 100/1988 Zb. však nie sú splnené podmienky.

10. Dôvod, prečo sa zdravotný stav nemohol posúdiť podľa zákona č. 100/1988 Zb. nie je nijakým spôsobom podrobnejšie odôvodnený. Sťažovateľka mala za to, že sa stala invalidnou pred dovŕšením veku v ktorom sa končí povinná školská dochádzka (podľa vyjadrení posudkového lekára rozhodná zdravotná porucha bola preukázaná vo veku 6-7 rokov), dosiahla vek 18 rokov a nárok na výplatu dávky jej vznikol podaním žiadosti o priznanie dávky.

11. Tiež uviedla, že krajský súd vec nesprávne právne posúdil a na daný prípad aplikoval nesprávnu právnu normu. V odôvodnení sa nevysporiadal s otázkou priznania nároku na invalidný dôchodok z mladosti v zmysle zák. č. 100/1988 Zb., vzhľadom na vek 18 rokov žalobkyne, ktorý dosiahla v roku 1999 v časti nároku na invalidný dôchodok a dátumu vzniku rozhodujúcej zdravotnej poruchy.

12. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti nevyjadril.

13. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 S.s.p. preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce možné dôvody jej odmietnutia. Po zistení, že kasačnú sťažnosť podala sťažovateľka v lehote včas (§ 443 ods. 1 S.s.p.) s prihladením na neformálnosť posudzovania kasačnej sťažnosti (§ 453 ods. 2 v spojení s § 203 ods. 2 S.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je potrebné zmeniť tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku (§ 462 ods. 2 S.s.p.).

14. Rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 21. mája 2019 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

15. Podľa § 33 ods. 2 zák. č. 100/1988 Zb. má občan nárok na invalidný dôchodok aj vtedy, ak sa stal invalidným pred dovŕšením veku, v ktorom sa končí povinná školská dochádzka, nemohol byť preto zamestnaný vôbec alebo po dobu potrebnú pre nárok na tento dôchodok a dosiahol vek 18 rokov.

16. Podmienky nároku na invalidný dôchodok stanovuje zák. č. 461/2003 Z. z. v § 70 a nasledujúcich. Podľa toho poistenec má nárok na invalidný dôchodok, ak sa stal invalidný, získal počet rokov dôchodkového poistenia uvedený v § 72 a ku dňu vzniku invalidity nespĺnil podmienky nároku na starobný dôchodok alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok (ods. 1).

17. Fyzická osoba má nárok na invalidný dôchodok aj vtedy, ak sa stala invalidnou v období, v ktorom je nezaopatreným dieťaťom a má na území Slovenskej republiky trvalý pobyt. Nárok na invalidný dôchodok tejto fyzickej osobe vzniká najskôr odo dňa dovŕšenia 18 rokov veku (ods.2).

18. Podľa § 71 je poistenec invalidný, ak pre dlhodobu nepriaznivú zdravotnú stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou (ods. 1).

19. Pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje na základe lekárskeho správ a údajov zo zdravotnej dokumentácie zdravotníckeho zariadenia a zhodnotenia liečby s určením diagnostického záveru, stabilizácie ochorenia, jeho ďalšieho vývoja, ďalšej liečby a komplexných funkčných vyšetrení a ich záverov, pričom sa prihliada na zostávajúcu schopnosť vykonávať zárobkovú činnosť, zostávajúcu schopnosť prípravy na povolanie, možnosti poskytnutia pracovnej rehabilitácie alebo rekvalifikácie (ods.

4).

20. Podľa § 71 ods. 2 sa počet rokov dôchodkového poistenia na vznik nároku na invalidný dôchodok zisťuje z obdobia pred vznikom invalidity, a ak ide o poistenca vo veku nad 28 rokov, z posledných desiatich rokov pred vznikom invalidity. Avšak fyzickej osobe, ktorá sa stala invalidnou v období, v ktorom je nezaopatreným dieťaťom, sa podmienka počtu rokov dôchodkového poistenia považuje za splnenú (ods. 2).

21. Zdravotný stav sťažovateľky bol v konaní posudzovaný posudkovým lekárom sociálneho poistenia, pobočka Nitra, dňa 13.09.2016 a podľa jeho posudkového záveru je dosahovaná úroveň intelektových schopností v pásme mentálnej retardácie ľahkého stupňa, IQ je na základe performačných úloh v rozsahu 62 - 65. Za rozhodujúce zdravotné postihnutie stanovil mentálnu retardáciu ľahkého stupňa, so zaradením do kapitoly V, položka 6 písm. a, s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 40 %, t.j. na dolnej hranici rozpätia (40-60%). Vzhľadom na stav po operácii Schwanómu n. VIII. I. sin bola miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť navýšená o 10 % na výsledných 50%. Dátum vzniku invalidity posudkový lekár určil dňom psychologického vyšetrenia, t.j. 03.08.2016. Uvedený posudok bol podkladom prvostupňového rozhodnutia, ktorým bola zamietnutá žiadosť sťažovateľky o invalidný dôchodok.

22. Po podaní opravného prostriedku bol zdravotný stav sťažovateľky opätovne posudzovaný posudkovým lekárom sociálneho poistenia, Sociálna poisťovňa, pobočka Nitra s tým, že tento zotrval na svojom pôvodnom posudku a vec predložil posudkovému lekárovi sociálneho poistenia, Sociálnej poisťovne, ústredie, so sídlom v Nitre. Tento sa v odbornom posudku o invalidite zo dňa 25.01.2017 stotožnil s predchádzajúcim stanovením rozhodujúceho zdravotného postihnutia ako aj s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 50% (po navýšení o 10% za pridružené ochorenia). Vychádzal z lekárskejších správ jednak zo psychologického vyšetrenia zo dňa 03.08.2016, 12.04.1990 a 09.03.2010, neurologického vyšetrenia z 27.07.2016, psychiatrického vyšetrenia zo dňa 13.04.2016 a 03.05.2010, prepúšťacími správami z hospitalizácie na psychiatrickom oddelení Nemocnice s poliklinikou v Nitre od 24.05.1995 do 31.05.1995 a ORL vyšetrenia z 24.05.2015. Z tejto lekárskej dokumentácie vyplynulo, že sťažovateľka zaostávala v škole, v roku 1990 jej bola potvrdená ľahká mentálna retardácia a v roku 1995 sa pridružili poruchy správania. Základnú školu ukončila v štvrtom ročníku, preradená však do osobitnej školy nebola. Nikdy nepracovala, ďalšie záznamy z roku 2010 potvrdzovali mentálnu retardáciu v rôznych štádiách. V roku 2010 bola popísaná stredná mentálna retardácia s IQ 49, avšak nález bol spochybnený nedôveryhodnosťou pri spolupráci. Ďalšie vyšetrenia sa uskutočnili až v roku 2016 pri podávaní žiadosti o invalidný dôchodok. Psychologické vyšetrenie z apríla 2016 a psychiatrické vyšetrenie z apríla 2016 popisujú IQ 49, aj s rentovými agravačnými tendenciami, ďalšie psychologické vyšetrenie potvrdilo len ľahkú mentálnu retardáciu. Pre určenie dátumu vzniku invalidity je rozhodujúce potvrdenie rozhodujúcej zdravotnej poruchy. Táto bola preukázaná v mladosti vo veku 6-7 rokov. Pre posúdenie zdravotného stavu podľa zák. č. 100/1988 Zb. však nie sú splnené podmienky. Pre možné určenie dátumu vzniku invalidity podľa zák. č. 461/2003 Z.z. od 01.08.2004 tiež nie sú splnené podmienky, pretože miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je len 40 %. Mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 50 % je možno určiť až od operácie pre nezhubný nádor osemhlavového nervu, ktorý spôsobil hluchotu ľavého ucha. Operácia bola vykonaná 25.08.2014, preto tento dátum (teda odchylné od záverov v predchádzajúcich posudkoch - pozn. kasačného súdu) bolo možné určiť za vznik invalidity s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 50 %.

23. Podľa názoru kasačného súdu vzniknutý rozpor spočívajúci v stanovení dátumu vzniknutej invalidity u sťažovateľky neposkytuje dostatočný záver o náležitom zistení skutkového stavu a navyše pochybnosti v tomto smere vyvoláva najmä skutočnosť, že v zmysle správy z psychologického vyšetrenia z 12.04.1990 bola u sťažovateľky diagnostikovaná ľahká mentálna retardácia ku ktorej sa, podľa prepúšťacej správy z hospitalizácie na psychiatrickom oddelení Nemocnice s poliklinikou v Nitre od 24.05.1995 do 31.05.1995, následne pridružili poruchy správania. Posudkoví lekári pritom stanovili vznik rozhodujúceho zdravotného postihnutia v mladosti (vo veku 6-7 rokov). V tejto súvislosti

posudkový lekár konštatoval, že sťažovateľka zaostávala na základnej škole, ktorú skončila v 4. ročníku. Tiež podľa predloženej zdravotnej dokumentácie bola hodnota IQ u sťažovateľky stanovená na hodnotu 49. Napokon posudkový lekár ako aj žalovaný v preskúvanom rozhodnutí konštatoval, že pre posúdenie podľa zák. č. 100/1988 Zb. nie sú splnené podmienky. Vzhľadom na vyššie uvedené sa javí nepresvedčivým stanovenie vzniku invalidity od 25.08.2014 resp. bolo potrebné podrobnejšie zdôvodniť, či za daných okolností nie je dôvodný záver o skoršom vzniku stavu zodpovedajúcom invalidite, čo má nepochybne význam pri skúmaní splnenia podmienok vzniku nároku na vyplácanie dávky.

24. Kasačný súd v tejto súvislosti poukazuje na znenie ustanovenia § 33 ods. 2 zák. č. 100/1988 Zb. z ktorého jednoznačne vyplýva, že podmienka počtu rokov zamestnania sa nevyžaduje u takej fyzickej osoby, ktorá sa stala invalidnou pred dovŕšením veku, v ktorom sa končí povinná školská dochádzka. Je pritom nepochybné, že sťažovateľke bolo postihnutie (ktoré bolo v súčasnosti stanovené za rozhodujúce na účely žiadosti o invalidný dôchodok) diagnostikované už vo veku 6-7 rokov. Uvedené vyplýva aj zo starších lekárskeho správ, pričom posudkoví lekári to v posudku konštatovali.

25. Všeobecná zákonná požiadavka na vyčerpávajúce odôvodnenie rozhodnutia správneho orgánu nadobúda osobitnú dôležitosť pri rozhodnutiach o invalidných dôchodkoch, ktoré závisia od posúdenia zdravotného stavu a pre poistencov často výrazne určujú ich budúcu sociálnu stabilitu a životnú úroveň. V tejto súvislosti kasačný súd poukazuje aj na svoje staršie rozhodnutia (m. m. napr. 1So/111/2010, 1So/115/2010, 1So/8/2013, 1So/146/2014, 1So/31/2015), v ktorých tiež zdôrazňoval potrebu jasného odôvodnenia rozhodnutia v dávkových veciach sociálneho poistenia. Na posúdenie tejto právnej otázky je namieste primerane aplikovať aj právne názory vyjadrené napríklad v rozsudku Najvyššieho správneho súdu Českej republiky zo dňa 23.09.2009, sp. zn. 4 Ads 57/2009-53: „...Na výsledný lekárskeho posudek, ktorý je v tomto řízení stěžejním důkazem, je třeba klást požadavek úplnosti a přesvědčivosti. Nenaplnění těchto požadavků je vadou řízení před správním orgánem...“

26. Z posudkov, na záveroch ktorých postavili správne orgány svoje skutkové zistenia, však jednoznačne nevyplýva, akými úvahami sa v nadväznosti na zistené ochorenia správne orgány riadili pri určení miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť (niektoré lekárske správy hovoria jednak o hodnote IQ 49, iné potom o hodnote 62-65) a ako a prečo sa tieto úvahy premietli do vyslovených záverov. Obdobne z posudkov, resp. z preskúvaného rozhodnutia nie je zrejmé, z akých dôvodov nebolo možné posúdiť zdravotný stav podľa zák. č. 100/1988 Zb.

27. Najvyšší súd sa preto nestotožnil so skutkovými a právnymi závermi krajského súdu a má za to, že aj žalovaný pochybil, keď sa vo svojich napadnutých rozhodnutiach nevysporiadal s touto skutočnosťou tak, aby nevyvolávala akékoľvek pochybnosti o správnosti určenia dňa vzniku invalidity a prípadnej novej aplikácie ustanovenia § 33 ods. 2 zák. č. 100/1988 Zb.

28. Z uvedených dôvodov sa kasačný súd nestotožnil so skutkovými a právnymi závermi krajského súdu uvedenými v odôvodnení jeho rozsudku a nenadobudol presvedčenie, že v konaní bol žalovaným náležitým spôsobom zistený skutkový stav, ktorý by odôvodňoval predpoklady na zamietnutie správnej žaloby.

29. Úlohou žalovaného v ďalšom konaní bude (po prípadnom doplnení dokazovania) po komplexnom posúdení zdravotného stavu sťažovateľky z hľadiska jej spôsobilosti vykonávať zárobkovú činnosť pri vydaní nového rozhodnutia odstrániť vytýkané nedostatky tak, aby bolo zrozumiteľné, na základe akej úvahy a pri akom zohľadnení ktorých faktov určila príslušnú mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť ako aj dátum vzniku invalidity (najmä s ohľadom na to, že u sťažovateľky bol vznik rozhodujúceho zdravotného postihnutia stanovený vo veku 6-7 rokov, pričom ďalšie poruchy správania sa pridružili v roku 1995).

30. Kasačný súd na základe vyššie uvedených úvah konštatuje, že krajský súd dospel k nesprávnemu záveru, keď žalobou napadnuté rozhodnutia žalovaného považoval za súladné so zákonom a správnu žalobu zamietol. Nakoľko samotné preskúvané rozhodnutie trpí vadami, ktoré ho činia nezákonným, kasačný súd nezrušil napadnutý rozsudok, ale považoval za potrebné rozhodnúť v zmysle § 462 ods. 2 v

spojení s § 457 ods. 1 S.s.p. tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Podľa § 462 ods. 2 S.s.p. ak kasačný súd dospeje k záveru, že napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy nie je v súlade so zákonom, a krajský súd žalobu zamietol, môže rozhodnutie krajského súdu zmeniť tak, že zruší rozhodnutie orgánu verejnej správy a vec mu vráti na ďalšie konanie.

31. O nároku na náhradu trov konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 2 v spojení s § 167 ods. 1 a § 175 ods. 1 S.s.p. tak, že sťažovateľke, ako úspešnému účastníkovi konania o kasačnej sťažnosti, trovy tohto konania priznal. V zmysle § 175 ods. 2 S.s.p. v spojení s dôvodovou správou k § 467 S.s.p. (teleologický výklad) o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením krajského súdu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok n i e j e prípustný.